

[Finansministeren.]

indføre Varer, naar man ikke har Penge til at betale dem med —, saa vilde Resultatet være blevet, at hvis denne Forhøjelse ikke var gennemført, saa var der kommet mindre ind i Toldafgifter paa Fodtøjet, end der nu er kommet.

Det ærede Medlem ønskede nu, da Lovforslaget var forelagt saa tidligt, at der kan blive Anledning til en mere saglig Forhandling end sidste Gang om Enkeltheder, og det er naturligt, at jeg er villig til at gaa ind i en Forhandling om de Spørgsmaal, man ønsker Forhandling om. Men jeg vil dog meget henstille, at man alligevel ikke her gaar ind i en almindelig Toldlovsrevision. Det ærede Medlem Hr. Drachmann talte om, at man maatte have periodiske tekniske Toldlovsrevisioner, og det er maaske rigtigt. Men hvis det er Tilfældet, saa tror jeg, det vilde være uheldigt, om man nu ved Behandlingen af en midlertidig Lov søgte at gaa ind i Forhandling om en almindelig Toldlovsrevision. Derfor vil jeg henstille til ærede Medlemmer, at man vel ser paa Enkeltheder — og det er muligt, at der er enkelte Sætser her, som bør ændres —, men alligevel ændrer saa lidt, som det kan lade sig gøre, ved selve Toldloven. Dermed er ikke sagt, at man ikke kan pille enkelte Ting ud og erstatte den Indtægt, som her er regnet med, med en anden Indtægt. Jeg har ogsaa tidligere sagt, at jeg er villig til at gaa ind i en saadan Forhandling.

Det ærede Medlem Hr. Rager var glad for, at Lovforslaget kun skulde gælde et Aar. Jeg vil dog sige, at jeg af Hensyn til Finansministeren, enten det nu skulde være mig eller en anden Finansminister, nok kunde ønske, at Loven kom til at gælde lidt længere, saa Finansministeren ikke skulde være udsat for den Kritik hvert Aar, naar han fremsætter Finanslovsforslaget, at man siger: Ja, men de Penge, du regner med, har du jo slet ikke, for Loven gælder kun til den og den Tid! Men jeg har ikke turdet vente, at der skulde være saa megen Imødekommenhed fra Rigsdagens Side, og derfor har jeg kun foreslaaet, at Loven skulde forlænges for eet Aar.

Jeg har saa en Bemærkning at gøre til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), som, da han skulde forelægge sit Program for Fremskaffelse af nye Indtægter, kun havde en Henvisning til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har jo kun sagt: Vi

ønsker enkelte Ting ændret; i det store og hele vil vi ikke modsætte os denne Toldlov — saa jeg synes egentlig, det er en daarlig Anvisning, det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) her kommer med.

Det ærede Medlem sagde, at Regeringen og Regeringspartierne har et langt Synderegister, og mente, det vilde være vanskeligt for os at bære dette Synderegister. Det ærede Medlem talte om, at tidligere havde vi krævet direkte Skatter i Stedet for indirekte Skatter. Det ærede Medlem ved jo, at vi fremdeles har ønsket en større Del af Statens Indtægter taget gennem direkte Afgifter og en mindre Del gennem indirekte Afgifter. Men for os har Hovedformålet været dette at kunne gennemføre Foranstaltninger, der havde Betydning for store Dele af Befolkningen. Det har krævet Penge, og derfor har vi maattet gaa med til at tage disse Penge paa de Maader og ad de Veje, som nu kunde blive anvist os.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) sagde, at det foreliggende Lovforslag var ikke omfattende, men det viste, at Regeringen raadede over en velassorteret Forretning. Ja, det er rigtigt. Regeringen og Regeringspartierne raader over en velassorteret Forretning. I denne Forretning deltager ogsaa Konservative og Venstre undertiden paa forskellig Maade, men de er gode Medarbejdere i denne Forretning, fordi de ser, at det er nødvendigt at gennemføre mange Foranstaltninger, som det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) nu og da ogsaa har ment nødvendige, og de to Partier har været mere forstaaende i Henseende til Fremskaffelse af Midler end det ærede Medlem.

Jeg erkender, at Betegnelsen „en velassorteret Forretning“ kan være god. Men hvorledes er den Butik, som det ærede Medlem residerer i? Den er ikke velassorteret, der er kun een Skuffe i den, og naar man aabner den Skuffe, ser man, at den er tom. Derfor var Resultatet i Dag ogsaa det, at da det ærede Medlem Hr. Rager spurgte det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby): Hvad er der nu i Skuffen i Dag, hvilke Forslag har det ærede Medlem nu at byde Finansministeren? Hvor mange Penge er der i denne Skuffe til Dækning af de mange Udgifter, som det ærede Medlem gerne vil gøre sig til Talsmand for i alt Fald paa visse Omraader — saa var der ikke en eneste Øre i Skuffen. Det er Sandheden om det ærede Retsstatsparti.

Det er let for det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) og det ærede Medlem